

om en kontinuerlig udskiftning og fornyelse af nævnets medlemmer er baggrunden for denne praksis.

7.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet foreslår som konsekvens af bestemmelserne i retsplejeloven om dommeres bibe-kæftigelse, at adoptionslovens § 25 b, stk. 1, 2. pkt., ændres, således at det fremgår, at nævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer. Nævnet er et uafhængigt centralt klage- og tilsynsorgan, der behandler sager af væsentlig betydning for ansøgenes mulighed for at stifte familie med børn. Det er nødvendigt at sikre, at sagerens karakter afspejles i valget af formand, hvorfor hvervet efter ministeriets opfattelse skal bestrides af en dommer fra en af landsretterne eller fra Højesteret. Den seneste beskikkelse af nævnsformand er godkendt af Bibeskæftigelsesnævnet, idet nævnets nuværende formand er højesteretsdommer.

Ændringen af adoptionsloven i 2004 har medført, at nævnet kun er beslutningsdygtigt, hvis formanden eller et andet medlem end formanden, der opfylder betingelserne for at være formand for nævnet (dommer), er til stede, jf. adoptionslovens § 25 b, stk. 1. Justitsministeriet foreslår, at denne bestemmelse ændres, således at der i behandlingen af hver klagesag deltager mindst 5 medlemmer, herunder formanden eller et medlem, der er jurist. Det vil i praksis være undtagelsen, at formanden ikke deltager i behandlingen af klagesager. Henset til sagerens karakter vil det dog ikke kunne afvises, at der vil være situationer, hvor der kan være behov for, at nævnet er beslutningsdygtigt, selvom formanden måtte være forhindret i at deltage i vo-teringen. Sammensætningen af nævnet gør, at der yderst sjældent vil være et andet medlem af nævnet end formanden, der opfylder betingelserne for at være formand for nævnet. Et af nævnets medlemmer er en repræsentant fra Justitsministeriet, og dette medlem vil som udgangspunkt være jurist.

En beskikkelse som nævnsmedlem bør efter ministeriets opfattelse maksimalt strække sig over 8 år, idet der bør sikres en kontinuerlig udskiftning af nævnets medlemmer. Det samme gælder for nævnsmedlemmernes stedfortrædere. Justitsministeriet finder, at ændring af mulighederne for genbeskikkelse af nævnets medlemmer er en væsentlig ændring i forhold til tidligere praksis, hvor medlemmerne er blevet genbeskikkede op til flere gange. En sådan ændring bør derfor have en udtrykkelig lovhjemmel, selvom den gældende lovgivning giver mulighed for, at denne praksis fastsættes i administrative forskrifter.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører, at der i sager om adoption uden samtykke indføres en advokatbeskikkelsesordning for parterne, herunder barnet. Herudover kan alle børn, der er fyldt 3 år, som har bopæl i Danmark, tilbydes advokat under en adoptionssag, medmindre adoptionen er en stedbarns-adoption, eller adoptionen er formidlet af en organisation, der har tilladelse til at yde adoptionshjælp. Den øgede adgang til advokatbeskikkelse vil medføre årlige merudgifter for staten.

Forslaget om at indføre et ensartet system for godkendelse af adoptanter medfører, at det adoptionsforberedende kursus bliver obligatorisk for alle ansøgere, der ønsker godkendelse som adoptant. Udvidelsen af antallet af kurser og tilpasninger af kurserne vil medføre årlige merudgifter for staten samt engangsudgifter i 2009 og 2010.

Endvidere forudsættes, at de ændrede regler for behandling af sager om adoption uden samtykke medfører, at antallet af danske adoptioner stiger i de kommende år, hvilket vil medføre øgede udgifter til adoptionsrådgivning efter hjemtagelsen af barnet og til plejeforældre, der samtidig er kommende adoptanter. Hertil kommer udgifter til undersøgelse af, hvordan adoptivbørn i Danmark trives.

De ændrede regler for behandlingen af sager om adoption uden samtykke og stedbarns-adoption af registrerede partners barn og muligheden for at få fastsat samvær med bortadopterede børn vil medføre årlige merudgifter til sagsbehandling i de involverede myndigheder, det vil sige statsforvaltningerne, Ankestyrelsen, Familiestyrelsen, Adoptionsnævnet og domstolene.

Forslaget om at gøre det muligt for en kvinde at adoptere sin registrerede partners barn allerede fra fødslen forventes at medføre øgede udgifter til barseldagspenge.

Samlet set forventes lovforslaget at medføre løbende årlige omkostninger for staten på ca. 11 mio. kr., hvortil kommer engangsudgifter på ca. 5,5 mio. kr.

De ændrede regler for behandlingen af sager om adoption uden samtykke forventes at medføre mindre merudgifter for kommunerne blandt andet til sagsbehandling. Lovforslaget forventes dog samlet set at medføre betydelige besparelser for kommunerne i form af bortfald af udgifter til behandling af sager om tvangsfjernelse og anbringelsesomkostninger, herunder plejevederlag. De nærmere økonomiske konsekvenser for kommunerne vil blive afklaret i forbindelse med de årlige forhandlinger mellem staten og kommunerne om den kommunale økonomi.